

"مینی بچی - یاد ۾ رہنی کی مکنت کرو تو پاون بنتی جائینگی،
آپی باب تمھین پڑھا رہی ھئ قر سات لی جائینگی"

پرشن :- کوئنسا پئغام تمھین سپی کو دینا ھئ؟

اُتر :- آب گھر چلنا ھئ اس لیئی پاون بنو۔ پتت پاون باب کھتی ھئ مجھی یاد کرو تو پاون بن جائینگی، یہ پئغام سپی کو دو۔ باب نین آپنا پریچیہ دیئا ھئ، آب تمھارا کرتويہ ھئ باب کا شو کرنا۔ کھا پی جاتا سن شوز فادر.

گیت :- مرنا تیری گلی ۾ ...

اوم شانتی۔ بچون نین گیت کا ارث سنا ڪے بابا ھم آپکی رُدر مالھا ۾ پروئی جائینگی۔ یہ گیت تو پیگتی مارگ کی بنی ھوئی ھئ جو پی دنیا ۾ سامگری ھئ، جپ تپ، پوجا پان یہ سپ ھئ پیگتی مارگ۔ پیگتی راوٹ راجیہ، گیان مارگ رام راجیہ۔ گیان کو کھا جاتا ھئ نالیج، پڑھائی۔ پیگتی کو پڑھائی نھیں کھا جاتا۔ اُسیں کوئی ادیش نھیں ڪے ھم کیا بنینگی، پیگتی پڑھائی نھیں ھئ راج یوگ سیکنا یہ پڑھائی ھئ، پڑھائی ایک جگہ اسکول ۾ پڑھی جاتی ھئ۔ پیگتی ۾ در در ڏکی کاتی ھئ۔ پڑھائی معنی پڑھائی۔ تو پڑھائی پوری ریت پڑھنی چاھیئی۔ بچی جانتی ھئ ھم استودنٹ ھئ۔ بہت ھئ جو اپنی کو استودنٹ نھیں سمجھتی ھئ، کیونک پڑھتی ھیں نھیں ھئ۔ نہ باب کو باب سمجھتی ھئ، نہ شو بابا کو سدگتی داتا سمجھتی ھئ۔ اُسی پی ھئ بُندی ۾ ڪُچ یہ بئننا نھیں ھئ، راجڈانی استاپن ھوتی ھئ نان۔ اُسیں سپی پرکار کی ھوتی ھئ۔ باب آئی ھیں ھئ پتنون کو پاون بنانی۔ باب کو بُلاتی ھئ، ہی پتت پاون آئو۔ آب باب کھتی ھئ پاون بنو۔ باب کو یاد کرو۔ هر ایک کو پئغام دینا ھئ باب کا۔ اس سمیہ پارت ھیں وئشالیہ ھئ۔ پھلی پارت ھیں شوالیہ ٿا۔ آپی دنو تاج نھیں ھئ۔ یہ پی تم بچپن جانتی ھیں اب پتت پاون باب کھتی ھئ مجھی یاد کرو تو تم پتت سین پاون بن جائینگی۔ یاد ۾ ھیں مکنت ھئ۔ بہت ٿوري ھئ جو یاد ۾ رہتی ھئ۔ پیگت مالھا پی ٿورون کی ھئ نان۔ ڏنا پیگت، نارد، میران آد کا نام ھئ۔ اُسی پی سپ تو نھیں آکر پڑھینگی۔ ڪلپ پھلی جنھون نین پڑھا ھئ، وہی آتی ھئ۔ کھتی پی ھئ بابا ھم آپ سین ڪلپ پھلی پی ملي ٿی، پڑھنی آتوا یاد کی یاترا سیکنی۔ آپی باب آئی ھیں ھئ تم بچون کو لی جانی۔ سمجھاتی ھئ تمھاری آتما پتت ھئ اس لیئی بُلاتی ھو ڪ آکر پاون بنائو۔ آب باب کھتی ھئ مجھی یاد کرو، پؤتر بنو۔ باب پڑھاتی ھئ قر سات ۾ پی لی جائینگی۔ بچون کو اندر بہت خوشی ھونی چاھیئی۔ باب پڑھا رہی ھئ، ڪرشن کو باب نھیں کھینگی۔ ڪرشن کو پتت پاون نھیں کھینگی۔ یہ ڪسو پی پتنا نھیں ڪے باب ڪسو کھا جاتا ھئ۔ اؤر وہ گیان ڪئسی دیتی ھئ۔ یہ تم ھیں جانتی ھو۔ باب آپنا پریچیہ بچون کو ھیں دیتی ھئ۔ نئین نئین کوئی سین باب نھیں مل سکتی۔ باب کھینگی سن شوز فادر۔ بچپن ھیں باب کا شو کرینگی۔ باب کو کوئی سین پی ملنی، بات ڪرنی کا

نهين هئ. پل اتنا سميم بابا نئين نئين سين ملتي رهتي هئ، دراما ۾ ٿا دير آتي ٿي. مليتري والون ڪي ليئي ڀي بابا نين سمجھايا هئ، انڪا اُذار ڪرنا هئ، انڪو ڀي ڏنڌا تو ڪرنا هين هئ. نهين تو دُشمن وار ڪر لينگي. صرف باپ ڪوياد ڪرنا هئ. گيتا ۾ هئ جو ڀڏ ڪي مئدان ۾ شرير چوريزني، وهم سورڳ ۾ جائيني. پر نتو آئسا تو جا نه سکي. سورڳ استاپن ڪرنبي والا ڀي جب آئي تب هين جائيني. سورڳ ڪيا چيز هئ، يه ڀي ڪوئي نهين جانتي هئ. آپي ٿم بچي پانچ وكارون روپي راوڻ سين ڀڏ ڪرتني هو، باپ ڪهتي هئ آشريري ڀو. آپني ڪو آتما نشچيه ڪر مجھي ياد ڪرو. اور ڪوئي آئسا ڪه نه سکي.

سرو شکتیوان سواء باپ کی کوئی کو کھ نہیں سکتی۔ برهما وشنو شنکر کو نہیں کھ سکتی۔ آلمائتی ایک هین باپ ہئ۔ ولد آلمائتی اثارتی۔ ایک باپ کو هین گیان کا ساگر کھا جاتا ہئ۔ یہ جو سادو سنت آدھے وہ ہئ شاسترون کی اثارتی۔ پہنچنی کی یہی اثارتی نہیں کھینگی۔ شاسترون کی اثارتی ہئ، انہون کا سارا مدار شاسترون پر ہئ۔ سمجھنی ہئ پہنچنی کا قل پہنچوان کو دینا ہئ۔ پہنچنی کب شروع ہوئی، کب پوری ہونی ہئ، یہ پتنا نہیں ہئ۔ پہنچنی کی سمجھنی ہئ پہنچنی سین پہنچوان راضی ہونگا۔ پہنچوان سین ملنی کی اچا رہتی ہئ، پرنتو وہ کسکی پہنچنی سین راضی ہونگا؟ ضرور انکی ہین پہنچنی کریں گی تب تو راضی ہونگا نان۔ تم شنکر کی پہنچنی کرو تو باپ راضی کئسی ہونگا، کیا ہنومان کی پہنچنی کریں گی تو باپ راضی ہونگا؟ دیدار ہو جاتا ہئ، باقی ملتا کچھ نہیں ہئ۔ باپ کھتی ہئ مئن پل ساکیاتکار کراتا ہون، پرنتو اکسی نہیں کے میری سات آکر ملینگی۔ نہیں، تم میری سات ملتی ہو۔ پہنچنی کرتی ہئ پہنچوان سین ملنی کی لیئی۔ کھتی ہئ پتنا نہیں کے پہنچوان کس روپ ہر آکر ملی، اس لیئی اسی کھا جاتا ہئ بلائیندھیت۔ ایسی تب باپ سین ملی ہو۔ جانتی ہو وہ نراکار باپ جب شریر ڈارٹ کری تب ہین اپنا پریچھہ دی کے مئن تمھارا باپ ہون۔ پانچ ہزار ورش پھلی یہی تمکو راجیہ پاگیہ دیتا تا ڈر تمکو 84 جنر لینی پری۔ یہ سرشتی چکر ڈرتا رہتا ہئ۔ دواپر کی باد ہین دوسرا ڈرم آتی ہئ، اپنا اپنا ڈرم آکر استاپن کرتی ہئ۔ اس ہر کوئی بڑائی کی بات نہیں ہئ۔ بڑائی کسکی یہی نہیں ہئ۔ برهما کی بڑائی تب ہئ جب باپ آکر پرویش کرتی ہئ۔ نہیں تو یہم ذندگی کرتا تا، انکو یہی ڈوری کیتا تا میری ہر پہنچوان آئینگی۔ باپ نین پرویش کر سمجھایا ہئ کے کئسی مئن انہی پرویش کیتا۔ کئسی انکو دکایا، میرا سو تمھارا، تمھارا سو میرا دیک لو۔ تم میری مددگار بنتی ہو، اپنی تن من ڈن سین تو انکی عیوض ہر تمکو یہم ملینگا۔ باپ کھتی ہئ، مئن سادا رٹ تب پرویش کرتا ہون، جو اپنی جنمون کو نہیں جانتی۔ پرنتو مئن کب آتا ہون، کئسی آتا ہون، یہ کسکو پتنا نہیں ہئ۔ ایسی تم دیکتی ہو سادا رٹ تب باپ آئی ہئ۔ ان دواران ہمکو گیان اور یوگ سکلا رہی ہئ گیان تو بہت سھج ہئ۔ نرک کا فائز بند ہو سورج کا فائز کئسی کلتنا ہئ، یہ یہی تم جانتی ہو۔ دواپر ہر راوٹ راجیہ شروع ہوتا ہئ آرقات نرک کا دوار کلتنا ہئ۔ نئین اور پُراٹی دنیا کو آدا آدا ہر کا جاتا ہئ۔

تو آب باپ ڪهتي هئ، مئن تم بچون ڪو پتت سين پاون هوني ڪي ڀكتي بتاتا هون. باپ ڪو ياد ڪرو تو جنم جنمانتر ڪي پاپ ناش هو جائي. اس جنم ڪي پاپ بتاني هئ. ياد تو رهتي هئ نان، ڪيا پاپ ڪيئي هئ؟ ڪيا ڪيا دان پچ ڪيئا هئ؟ اسکو آپني چوڻي پن ڪا پتا هئ نان. ڪرشن ڪا هين نام هئ سانورا اور گوارا، شیام سُندر. اُنڪا آرت ڪي ڪوئي ڪي ٻڌي ۾ نهين آئينَا. نام شیام سُندر هئ تو چتر ۾ ڪالا بنا ديئا هئ. رگهونات ڪي مندر ۾ ديكينگي، وھان ڀي ڪالا، هنومان ڪا مندر ديکو، تو سڀکو ڪالا بنا ديئا هئ. يه هئ هين پتت دنيا. آپي تم بچون ڪو اونا (فِكِر) هئ ڪ هم سانوري سين سُندربني. اُسڪي ليئي تم باپ ڪي ياد ۾ رهتي هو. باپ ڪهتي هئ يه آنتر جنم هئ. مجھي ياد ڪرو تو پاپ پسم هونگي. جانتي هئ باپ آئي هئ لي جاني. تو ضرور شرير يهان چوريٽنگي. شرير سهٽ ٿوريٽي لي جائينگي. پتت آتمائين ڀي جا نه سکي. ضرور باپ پاون بناني ڪي ڀكتي بتائينگي. تو ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو وکرم وناش هو. ڀڳريت سين گنَّا نِكلٽي. اب پاڻي ماڻي سين ڪئسي نِكلينَا. ڀڳريت ڪوئي اوپر پهاڙ پر بئنا هئ ڪيا، جسڪي جنائون سين گنَّا آئينَا؟ پاڻي تو برسنا هئ، ساڳر سين ڪينچتي هئ، جو ساري دنيا ۾ پاڻي جاتا هئ. نديان تو سڀ طرف هئ. پهاڙون پر برف ڄم جاتي هئ، وھ ڀي پاڻي آتا رهنا هئ. پهاڙون ڪي اندر گفائون ۾ جو پاڻي رهنا هئ، وھ ڦر کوُهون ۾ آتا رهنا هئ. وھ ڀي برسات ڪي آذار پر. برسات نه پري تو کوه ڀي سُوك جاتي هئ.

ڪهتي ڀي هئ بابا همکو پاون بناڪر سورڳ ۾ لي جائو. آشا هين سورڳ، ڪرشن پُري ڪي هئ. وشُو پُري ڪا ڪسکو پئنا نهين هئ. ڪرشن ڪي مُريد ڪھينگي، جهان ديکو ڪرشن هين ڪرشن هئ. آڙي، جب ڪ پرماتما سروٽيپاپي هئ تو ڪيون ڪهتي جذر ديکو پرماتما هين پرماتما هئ. پرماتما ڪي مُريد ڦر آئسي ڪهتي يه سڀ آنکي هين روپ هئ. وھي يهم ساري ليلا ڪر رهي هئ. ڀڳوان نين روپ ذري هئ، ليلا ڪرنٽي ڪي ليئي. تو ضرور آپي ليلا ڪريٽنگي نان. پرماتما ڪي دنيا سورڳ ۾ ديکو. وھان گند ڪي ڪوئي بات نهين هوٽي. يهان تو گند هين گند هئ اور ڦر يهان ڪه ديتني پرماتما سروٽيپاپي هئ. پرماتما هين سُڪ ديتني هئ. بچا آيا سُڪ هوئا، مرا تو دُك ھونَگا. آڙي ڀڳوان نين تمڪو چيز دٽي ڦر لي تو اسٽر تمڪو روني ڪي ڪيا درڪار هئ! ستٽي ۾ يه روني آد ڪا دُك هوٽا نهين. موه جٽ راجا ڪا درشتانٽ دکایا هئ. يه سڀ هئ جوڻي درشتانٽ. آنڀ ڪوئي سار نهين هئ. ستٽي ۾ رشي مُنني هوٽي نهين. اور يهان ڀي آئسي بات هو نهين سکتي. آئسا ڪوئي موه جٽ هو نهين سکتا. ڀڳوانو واچي، يادو، ڪوُرو، پاندو ڪيا ڪرت ڀئي؟ تمها را باپ سين يوگ تو هئ نهين. آنھون ڪا ٻڌي يوگ هئ، تب آنھون ڪو ڪها جاتا هئ باپ ڪو ياد ڪرو. باپ ڪهتي هئ، مئن ان دواران ڀارت ڪو سورڳ بنانا هون. اب جو پؤتر بنتي هئ وھ پؤتر دنيا ڪي مالڪ بنينگي. ڪوئي ڀي ملي آنڪو ڀڳوان ڪهتي هئ ماميڪم ياد ڪرو. ميري سين پريٽ لگائو اور ڪوئي

کو یاد نہ کرو۔ یہ هئ آپیچاری یاد۔ یہاں کوئی جل آد نہیں چڑھانا ہئ۔ پیٹتی مارگ ہر یہ ذندا آد کرتی، یاد کرتی ہی نان۔ گُرو لوگ کھتی ہئ، مجھی یاد کرو، آپنی پتتی کو یاد نہیں کرو۔ تم بچون کو کتنی باتیں سمجھاتی ہئ۔ مول بات ہئ کسی کو پیغام دو، بابا کھتی ہئ مامیکم یاد کرو۔ بابا معنیا ہیں پچوان۔ پچوان تو نراکار ہئ۔ کرشن کو سپ پچوان نہیں کھینگی۔ کرشن تو بچا ہئ۔ شو بابا! نان ہوتا تو تم ہوتی کیا؟ شو بابا نین ان دواراں تمکو ائداپت کیئا، آپنا بنایا ہئ۔ یہ مانا یہی ہئ، پتنا یہی ہئ۔ ماتا تو ساکار ہر چاھیئی نان۔ وہ تو ہئ ہیں پتا۔ تو ائسی ائسی باتیں آچی ریت ڈارٹ کرو۔

تم بچون کو کیا یہی کسی بات ہر مونجھنا نہیں ہئ۔ پڑھائی کو کیا نہیں چورنا۔ کئیں بچی سنگ دوش ہر آکر روٹ کر آپنی پانشالا کول دیتی ہئ۔ اگر آپس ہر لڑ جھپڑ کر جاء آپنی پانشالا کولی تو مورک پٹا ہئ، روٹنی ہئ تو پانشالا کولنی کی لائق ہیں نہیں ہئ۔ وہ دیھ آپمان تمھارا چلینگا ہیں نہیں کیونک بُدی ہر تو دشمنی ہئ تو وہ یاد آئینگی۔ کچ یہی کسکو سمجھا نہیں سکینگی۔ ائسا یہی ہوتا ہئ، جسکو گیان دینی ہئ وہ تیکی چلی جاتی ہئ، خد گر پرتی ہئ۔ خد یہی سمجھتی ہئ میری سین اُنکی اوستا آچی ہئ۔ پڑھنی والا راجا بن جائی اور پڑھانی والا داس داسی بن جاتی ہئ، ائسی ائسی یہی ہئ۔ پرشارت کر باپ کی گلی کا ہار بننا ہئ۔ بابا جیتی جی مئن آپکا بنا ہون۔ باپ کی یاد سین بیڑا پار ہونا ہئ۔ آچا!

مینی مینی سکیلڈی بچون پرت مات۔ پتا باپ دادا کا یاد پیار اور گدمارننگ۔ روحانی باپ کی روحانی بچون کو نمستی۔

ڈارٹا کی لیئی مکیہ سار

(1) کیا یہی کسی بات ہر مونجھنا نہیں ہئ۔ آپس ہر روٹ کر پڑھائی نہیں چورنی ہئ۔ دشمنی بنانا یہی دیھ آپمان ہئ۔ سنگ دوش سین اپنی بہت بہت سنپال کرنی ہئ۔ پاون بننا ہئ، اپنی چلن سین باپ کا شو کرنا ہئ۔

(2) پریت بُدی بن ایک باپ کی آپیچاری یاد ہر رہنا ہئ۔ تن من دن سین باپ کی کاریہ ہر مددگار بننا ہئ۔

وردان - مرلی کی ساز دواراں ما یا کو سریندر کرانی والی مرلیدر یو

مرلیان تو بہت سُنی ہئ اب ائسی مرلیدر بنو جو ما یا مرلی کی آگی نیچاور (سریندر) ہو جائی۔ مرلی کی راز کا ساز اگر سدیو بجاتی رہو تو ما یا سدا کی لیئی سریندر ہو جائینگی۔ ما یا کا مکیہ سوروپ کارٹ کی روپ ہر آتا ہئ۔ جب مرلی دواراں کارٹ کا نوارٹ مل جائینگا تو ما یا سدا کی لیئی سماپت ہو جائینگی۔ کارٹ ختم ارتقات ما یا ختم۔

سلوگن - آنپوی سوروپ بنو تو چھری سین خوشنصیبی کی جھلک دکائی دینگی۔